

Kibédi Varga Áron

Nagyságok

Kézfogások, a harag mólói.
Tüskéket simogatni, sündisznót siratni,
kivonulni az előadóteremből.

Miből áll a barátság?
Áll-e mint szobor? kereket old Kalocsán?
Miért éppen mi alattunk törne a világ?

A madarat kifütyülik, a hullám füstbe megy:
ez már a korral jár, elől jár és a határt tiporja,
körkörös, mint a korszerűség.

Van aki lemarad, van aki megölel;
marasztalhatatlan: szavait gyötri.
Gyorsítja a baráti pusztulást.

A költőnek írás közben mindig hiányoznak bizonyos szavak,
a színültig töltöttek és a kioltottak;
más szavakra viszont nincs szüksége,
a bepizskolóókra, a kiürülőkre.

Így tölti hozsannázó (uszonnázó) életét a költő,
és olyan szavakra gondol amelyeknek nincsen kimenetele.
Mint a barátság

Mindig kezdődnek és pezsegnek.

Pedig a haza hív, a hűtlen iskolás:
ránkszakad a múlt a francia parkban.

(*Ki* csak az idézetek mennek:
Veres Péter és Burroughs.)

Előre! Előre!
Felgyorsulnak az évek, a tengerek.
Most már csak azt mondhatjuk, hogy "éljen" -
ezt nem lehet befejezni.

Sörös Zsolt

az »α!α!« grafikusális hand'adat
Nyit fordulása a »Reményeg, hatvan
hosszú év« - mezőlen ; öböl fiolt - kiejtést

1994. július

Végre Xlophandelit! vasár Xlophanap! dél Damedigma! Wheenigma
Weenigmaclott Ha' Taishobori Ma Bemüganj Konzerv Tai
shoqarban Bemüvekedöle négy Taishoora nyári Lam
edázene Κα Taishosötetsch Doofsi Alkalmat
lausagi igaz Shi Shayhioldany a Doofhi
vers Sayszi Shayszi szül Jimmellammaetése Ω

"Taletthelta für Elise Ε'ιστολ " Hele Doofap
pa na amedavella ουικρον amlet Shi Gha
yhi ere Egy Taisho enykepl amedaalbrum
kepei Doofappa Reményeg Jo hossz Nav
éta Thavétai evék Κα Vegrendelet vastnap dileb4.

Flóru, magány konzervgyártás. Venekelet. négy sta, nyári zene:
sötetsch. Alkalmatlausagi igazoldany a vers születése. "Für
Elise". (to Becht) kele novella (H. I. emleke), egy fény -
képalbum kepei. REMÉNYEG, DOOSZÜLÉSEK.

Taithéta Xlepha! Xlepa! Xlepha! ουικρον Jimmela
mma Taletthelta üpsich Shi Shayhi Taisho Shi Shay
hi Taisho Damedigma Wheenigma Weenigma Tais
no Xlepha ουικρον. Taithéta Jayinéta üpsilon Jim
melamma Taletthelta ουικρον Shi Taisho Shi
Taisho Taithéta Jayinéta üpsilon Aty Aty Aty

~~Κα~~ ~~Βα~~ ~~Γα~~ ~~Δα~~ ~~Εα~~ ~~Σα~~ ~~Τα~~ ~~Υα~~ ~~Φα~~ ~~Χα~~ ~~Ψα~~ ~~Ωα~~
M X3 17 23 21 103 21 21

Pető Tóth Károly

**Címem: mindenütt
/a kantegorikus inspirativus mellézköngéi/
:Nagy Pál hatvan éves:**

*"Nem osztom meg senkivel.
Ha elvisz, akkor elvisel."*

/C. C./

*"Tehát attól vers a vers, hogy nem törekszik
ellenmondásmentességre."*

/Erdély Miklós: Metán/

"Amiről nem lehet beszélni, arról hallgatni kell."

/L. Wittgenstein/

*"Amiről be lehet szélni,
arról be kell szélni.
Amiről hall lehet gatni,
arról hall kell gatni."*

/Tandori Dezső/

"Amiről nem lehet hallgatni, az /a/ nincs"

/Airun/

*"Adjuk magunkat a Törvénynek,
amelyet mindenki maga végez."*

/Kondor Béla/

"Kétféle tudás van. Az egyik, amelyik azt hiszi, hogy csak egyféle tudás van, a másik, amelyik azt hiszi, hogy sokféle tudás van. Ezen megállapítással együtt akkor most hányféle tudás van?"
/C. C./

Isten izzik az értelmet lenségben

– Véleménye szerint hány Isten nincs?

Minden lépcsőfokon örökbefogad a pont, a leírhatatlan

A látszat világa borzong

– A szeplőtelen fogantatás kérdésében ön rugalmas álláspontot próbál kialakítani?

Azonban a beszéd igyekszik most tekintettel lenni a körülményekre

Tartózkodj az ihlet mögött

– Tettértékű-e a magánnyomozó tétovasággal tetovált fölismerése

miszerint saját tettenért teteme is csak tetteti, hogy más helyett

hullt el, ha még ezt is neveti?

A szent gondolat alámerül Isten kinyilvánított létében

Kaotikus, azaz elszabadult

– Kívánatosnak tartaná-e a tombolát az utolsó ítélet napján s ha igen, mily zálogot adna?

A létezés jelenlétőségében számára bármely mérték kibírhatatlan

Az ige maradéktalanul árulkodó

– Ön szerint a Szentírásban mely kitétel felel meg a piros

hús-száz ulti redurchmarsnak?

Kora szülte az elmebajt, mi fénylik a lehetetlen vesztében minduntalan

Valami kizárólag lélek

– Mondjon egy pótcselekvést! Ha nem megy, mondana tizet?

Éppen a tagadásban lát át a remény minden szót

A határátlépés a hiány ítélete

– Elgondolása szerint lehet-e vágyakozni a másvilágon a túlvilágra, vagy fordítva?

Oly ravasz a torok, ha észrevesz magának egy fáraót

Túlontúl izzó áldozat

– Visszaemlékszik ön, hogy melyik keresztretjvényben bukkan rá eme kifejezésre: "balneum diaboli"?

Az érzékek mámara által szolgáltatódik ki a szenvedés az agynak

A kifejezés szétmorzsolódik az istenélményen

- Temetetlen halottainak vezényelhető-e "oszolj"?
Beesül a váratlanba a megkötött élet azért, amilyen

Maga magára felforgat

- Szokott-e ön?

Semmi sincs önmagában, ha nem tartja meg a zodiákus

A létezés egyenletesen változtatja

- Épp e kérdés kapcsán mi jut eszébe Johann Cruyff-ról?

Szélsőséges fenntartásokkal áramol át a közönségbe a kapott hang

Ezért egyedülvaló a vágy

- Szeretné-e döntésre vinni a dolgot?

Ugyancsak megérintette legsajátabb élményszerűsége a kétféle értelmezés

A mindenmegmaradás örvénye

- Főnyeremény-e, ha még azelőtt rúgják ki ön alól a sámlit, mielőtt a hurkot a nyakába tennék?

A figyelem barlangjából támad a kígyó a megrepedt mennyezetre

A nemlehető van-nal terhes

- Szereti-e meghazudtolni a korát?

Az utolért messzeségben az egyesülésben kezdi el kifosztani a lelkét

Ahhoz a halandóság a bizonyíték

- Kinek az álmában szokott ön álmodni?

Tomboló szélviharban önmagáról nevezi el a káoszt a gyanú

Ama seb a születés lelőhelye

- Hány király sétál és hány kölyök császkál, mit eddegélnek, mit szür-

Az igen akaratában élőlény, a feltételében madárforgalom

Delphoiban világosodott meg a kígyó

- Hazudott-e már ön tükörbe?

A tökéletes magyarázat kevéssé csatolja a természethez magát

A megkettőződés szenved kül-önösségétől

- Első szerelmének mi volt a kedvenc virága?

Kerget, enged, megtér, nincs néző mögötte

A vándor halálművész

- Mely szót szeretné, hogy utoljára hagyja el ajkát?

Önnön megtestesülésének döbbenetét artikulálja a széplelkű költő

Az elviselhetetlen megpillantásától őrjöng

- Kibe nem?

Alányúl s idegen marad a mindenség dermedt kísértete

Magára figyel mégis

- Ha?

Mikor a kideríthetetlen hang megszületett, valamennyiünkben fölillant

A vallás az idő gyermeke

- Ha egyetlen kérdést föltehetne önmagának, mi volna az?

Nem egy egyszerű rajz által akar érvényt szerezni

Örökös pokollal tüntettünk

- Mit tesz ön metafizikai elkámpicsorodása közben, esetleg ellen?

Többé pusztít a tárulás felderítése a megtaláltba való behatolásnál

Törékeny rajta a kérdés

- Ha imádkozik mire gondol s ha nem, mire nem?

Nehéz pillanataink lesznek, ha megfosztjuk szavainkat hiábavalóságuktól

Egyszer kioltott egy tükröt

- Szeretne-e ön mégegyszer?

Ellenkomédiában, megismételt szakadékbán a helyünk leginkább

Köldöke körül fáklya

- A szabadság szelétől lehet-e szélütést kapni?

A láthatatlan írás nyugalma nem találkozik a próféta kijelentéseivel

Bekeríti a középpont titka

- Fenntartja-e álláspontját az ágyban is?

Ébredő embert pecsételő emberré válik ilyenkor

Intézkedő amilyen konstrukció

– Írás közben megvakarja-e ön időnként a herezsacsckóját, ha igen, akkor tudatosul-e mindez önben s ha tudatosul, stimulálja-e eme "aktus" valamire?

Egyes elhasznált szenvedés olyan, amely áthat

Minden büntetésre rákötözve

– Egy, két, há, négy, öt, hat, hetéra. Mely korban él ön?
Mondja a zürzavart sajátjának, "elrendezem az eget", mondja

Azt éli, amit megidéz

– Szívesen lett volna ön a Titanicon zenész?
A költészet menetközbeni joga, hogy módszeresen elkeseredjen produktumán

Bejelzi mielőttjét a túlfeszítettbe

– Hány van?
Rejlő szög lehet a Semmi, amihez embernek köze van

Beszéde a beteljesülés mértéktelenségéből

– Kiegyezik azzal, hogy átugrojuk ezt a kérdést?
Ama név előtt tele jószándékkal a felülmúlhatatlan pillanat

S feltűnik látómezejében az önfeledt

– Tekintható-e ön dezavualt tejberinocérosznak?
Azok akkor a test-lélek miatt keveseken uralkodnak

Az elvarázsolt tekintetek összefüggenek

– Akar-e halhatatlan lenni s ha igen, akkor azt mikor fogja megenni?
A két sorsra elszántakat ő teszi szoborrá

A beteljesülés éli halálát

– Sumákol-e ön miközben co/g/itál?
A széttépett Isten visszszhangjában rejtőzik és föltámad a napja

Csodálatukban szelídek egymással

– Gyermeckorában tapicskolt-e ön zivatar idején tócsákban, kéjes bizsergéssel a gerincén, félvén a villámoktól?
Mert kifosztatott, más mozgatja, kit a villám elragadott
Fölidézi az origó rohadásszagát

– Hamar kéri-e ön a kalapját és a köpenyét?
Arra nincs ember, hogy fölüljön a világ káoszára

Fent maradványaival szembesül
– Tegyük-e föl?
Elnyeli előle töredék művét a kozmosz s alávettetik

A gondolat a szemrebbenésben lakik
– Mit gondol, az ember gondolja-e a gondolatot, vagy a gondolat gondolja
az embert s ha úgy gondolja, hogy ez a kérdésfeltevés/vetés?/ hamis,
akkor miért gondolkodott el rajta akár csak egyetlen minutumig is?
Páratlanságának mondana ellent, ha sejtjeit babiloni vágyakra cserélné

A villámot a gonosz nem tartóztathatja föl
– Két kérdésem lenne; melyik az egyik?
Nemcsak bolygó templom, ami archaikus energia

A számok árnyéka ellobban
– Számba veszi néhanap elvesztegetett életeit, s ha... miért az enyémbe?
Hanem követ hasonlít levegővel, ha nyomasztja a törvényt

Elrettentően magabiztosan sodródik
– Az avantgarde-ság mibenlétét és hogyanját szereti-e ön úgymond forszírozni
heveny leittasodás közepette, vagy színjózanul s ha igen, akkor a
fejsze, vagy balta mely részének képzeletit titkon, vagy nyíltan önmagát
s ha nem, akkor mi a véleménye a köszörűkövön "üdögelő" majomról?
Csupán korai kívánsága a magasabbrendűek a hölderlini elem

Az eszközök rendkívüli homálya
– Ön igenelni szokta-e énjét
szolgálva más kedve-kényét?
Ki helyett éli a maga regényét:
akitől kapta a Nap a fényét,
vagy ki eladta áru/ló/i alól a gyékényét?
Az erény merénye néha basztatja-e a gégyéjét?
A felfoghatatlan végtelenbe merül hozadéka a rejtőzésnek, ó lény

Szívverésére rátalálva gyorsul
– Magázhatom tegét?
Korlátlanságra a folyó mélye figyelmeztet, határbúcsú!